

РЕШЕНИЕ

№ 606

гр. София, 29.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-6 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Цветелина Евг. Г.а

при участието на секретаря Галина Хр. Христова
като разгледа докладваното от Цветелина Евг. Г.а Гражданско дело № 20211100110496 по описа за 2021 година

Обективно съединени иски на основание чл.45 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Предявени А. В. В., ЕГН ***** против Т. Й. Х., ЕГН *****.
Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от **75 100лв**, равностойни на 38 346,89 евро, предявена частично от 250 000лв, ведно със законната лихва върху нея, начиная от 09.08.2021г, датата на последното увреждане, до окончателното изплащане, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди, причинени от клеветнически твърдения, разпространени от ответника, а именно:

на **29.07.2021 г.** от трибуната на 46-то Народното събрание:

„ ... в процеса на делото, което се води в Лондон, съдебна техническа експертиза доказва, ... откраднат компютър лично от г-н А. В.“;

„ ... човек, откраднал интелектуална собственост“;

„ ... професионалисти, които нямат проблеми със закона“,

на **31.07.2021 г.** в предаването „Събуди се“ по НОВА телевизия: „не, не е оправдан“, „... компютър, лично откраднат от А. В. ...“, „... да ви кажа, че

лъже...“;

на **09.08.2021 г.** в предаването „Лице в лице“ по БТВ:, „...кодът е откраднат от компютър, който той е откраднал ...“. Претендира съдебни разноси по списък.

Ответникът оспорва иска за обезвреда и моли съда да го отхвърли като неоснователен, поради липса на елементи от фактическия състав на гражданската отговорност, както и като недоказан по размер, който не несъответства на твърдените претърпени вреди. Претендира съдебни разноси по списък.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

С предявена на 23.08.2021г от ищеца **първоначална искова молба** за заплащане на обезщетение от 25100лв, предявено частично от 250 000лв, посочва, че в началото на 2013г. за първи път бил поканен като служебен министър на икономиката, енергетиката и туризма от тогавашния президент г-н Р.П. в кабинета на служебното правителство с министър-председател г-н М.Р., а след това по покана на президента на Република България г-н Р.Р. заел позицията на служебен министър на финансите в настоящото, към датата на исковата молба, служебно правителство. Според него, вероятно професионалната му изява като министър на икономиката, енергетиката и туризма и постигнатата повишена събираемост на публичните вземания, били определящи г-н Т. Й. Х. да води разговори с него и да му предложи да се включи в първия проект за състав на Министерски съвет на Република България на политическа партия „Има такъв народ“ (ПП „ИТН“). На ищеца обаче била предложена друга позиция, което означавало да напусне изпълняваната от него служебна функция като министър на финансите, но не това била причината да отклони предложението на ПП „ИТН“, а липсата на еднаква визия за финансовата политика на страната в следващите 12 до 24 месеца. С тези проведени срещи се изчерпвали действията и контактите, които ищецът бил имал с отделни представители на ПП „ИТН“ и в частност с ответника и считал за нормално да запазят добрите си взаимоотношения и впечатления едни за други, независимо от политическите им пристрастия. Ищецът посочва, че не членува в никоя политическа партия и единственото,

на което винаги разчитал било доброто му образование и високия професионализъм като съвкупност от себеотдаване, принципност, честност, решителност, съпричастност, лоялност, които били определящи в личностните му изяви, независимо от това дали били свързани с частния бизнес или с упражняването на публични правомощия.

Поради това за него било не само недопустимо, а и дълбоко оскърбително, направеното само няколко дена по-късно изявление от ответника, на 29.07.2021 г., от трибуната на Народното събрание, като към онзи момент г-н Т. Й. Х. бил председател на парламентарната група на ПП „ИТН“, а също и последвалите негови изявления в ефира на различни телевизионни медии с национално покритие, тиражирани многократно в различни електронни медии. Направеното от ищеца опровержение било излъчено само в предаването „Лице в лице“ по БТВ.

Първото изявление на ответника било на 29.07.2021 г., опиращо се „само на факти“, а именно: „Ето факти, които са публично известни. Само факти. През 2008 г. инвеститор дава 1 млн и половина долара на фирмата „Лесно.ком“, която се занимава с продажба на самолетни билети. Фирма „Лесно“ има 4-ма съдружници. Изпълнителен директор е сегашният финансов министър А. В.. Няколко години подред, поради лошо, управление и лоши финансови резултати, инвеститорът е принуден постоянно да налива милиони. През 2009 г. инвеститорът, който работи с Европейската банка за възстановяване и развитие, отказва да налива повече средства и настъпва конфликт. Тогава, без санкция на акционерите, в нарушение на закона, изпълнителният директор А. В. дава личен заем на фирмата, и няколко месеца по-късно изисква обратно заема, като по този начин фалира фирма „Лесно.ком“. Междувременно А. В. е водил преговори с датския инвеститор М. Л. и когато фалира „Лесно.ком“, в нарушение на договора, той вади част от програмистите и основава нова фирма „Everbread“, която също е в нарушение на предишния договор. Новата фирма на А. В. започва да развива абсолютно същата дейност като предната фирма и това довежда до съдебни дела в Амстердам, Лондон и САЩ. В процеса на делото, което се води в Лондон, съдебна техническа експертиза доказва, че новият продукт на „Everbread“ на А. В. е направен въз основа на код от откраднат компютър лично от г-н А. В.. След излизането на тази експертиза адвокатите на г-н В. предлагат и постигат извънсъдебно споразумение, заплащайки няколко

милиона долара, признавайки факта за откраднатата интелектуална собственост. Според нас човек, откраднал интелектуална собственост - нещо което е доказано в Лондонския съд, не трябва да бъде български министър. Ние разбираме смисъла на думата „симпатия“, разбираме, че един човек може да бъде симпатичен, но когато говорим за хора, които носят обществена отговорност, предпочитаме професионалисти, които нямат проблеми със закона. Опираме се само на фактите... “.

Ищецът твърди, че изявлението на ответника не отговаряло на истината, представлявало клевета по смисъла на чл. 147 от НК и тъй като ищецът в онзи момент отсъствал, успял да отговори на отправените обвинения на следващия ден, 30.07.2021 г., в ефира на БТВ в предаването „Лице в лице“. Но ответникът продължил упорито да твърди, че ищецът е „... откраднал интелектуална собственост ... “ и на **31.07.2021 г.** в ефира на **НОВА** телевизия, в предаването „Събуди се“, в която заявил следното:

„Т. Й.: „Не виждам за какво да поднасям извинение на сегашния финансов министър, при положение, че ние казахме само факти. Факт е, че е имало дела, факт е, че е имало съдебна експертиза, която е доказала, че новата фирма работи с откраднат код от компютър, лично откраднат от А. В.. Това са факти.

М.Ц.: Факт е, че е оправдан.

Т. Й.: Не, не е оправдан.

М.Ц.: В Ню Йорк той твърди, че е оправдан.

Т. Й.: За Ню Йорк не знам, аз говоря за Лондон.

М.Ц.: За Лондон той твърди, че въобще не е имало дело, а че е имало приятелско споразумение между фирмите.

Т. Й.: Да ви кажа, че лъже, защото е имало съдебна експертиза, след която той е предложил извънсъдебно споразумение и колегите ви от БТВ вчера вечерта в новините бяха направили проверка. Ще посъветвам и вашите колеги да вземете да се обадите и на г-н Е. и на г-н М. Л., защото пък аз снощи видях нещо, което не казах, но знаех, че е така. Тая врътка А. В. е направил още няколко пъти, същия номер е направил и на датчанина г-н Л. и е продал кода на китайското правителство. Отидете спорете с китайците, нали, ако сте частна фирма. Колегите да вземат да се обадят на тези двама човека, в крайна

сметка те са били тези, които са го съдили, на тях предполагам, че може да вярвате. “

Ищецът твърди, че на 09.08.2021 г. в предаването „Лице в лице“ по БТВ, ответникът участвал заедно с г-н С.Б., като продължил да твърди неистини по негов адрес:

„Т. Й.: Иначе за А. В. там той човека имало е съдебна експертиза, която е доказала, че този код е от неговия компютър...

М.Ц.: Решението на съда в крайна сметка какво е?

Т. Й. и С.Б.: Да и се води извънсъдебна спогодба, споразумение, от страната, която е обвинявана. Да не бъркаме, така е, имало е съдебна експертиза, която е доказала, че кодът е откраднат от компютър, който той е откраднал. Той го е изнесъл. Така че ...

М.Ц.: Той не е осъден...”

Ищецът твърди, че всички тези „факти“ били неистина и представлявали съвсем съзнателно разпространение на злонамерени слухове с цел zlepоставянето му и накърняване на доброто му име в обществото, без ответникът да ги подкрепи с доказателства за тяхната истинност, а набедил ищеца в извършване на престъплението кражба на интелектуална собственост. Посочва, че обвинение за подобно престъпление не му било повдигано нито във Великобритания, нито в САЩ, нито в България, правомощия за разследването за което имала прокуратурата, нито имало влязъл в сила акт на който и да е било съд, с който да е признат за виновен в извършването на това престъпление. Тези изявления достигнали до широка аудитория чрез средствата за масова информация и причинили на ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в уронване на авторитета, престижа, честта и доброто му име в личен, социален и професионален аспект, като продължавал да търпи и вероятно и в бъдеще щял да търпи особено силни негативни емоции и непреодолимо възмущение от оклеветяването му, дълбоко оскърбително не само за него и неговото семейство, а и за приятелите и колегите му, с които партнирал, като репутацията му била подкопана. За ищеца тези изказвания били непонятни и обидни, още повече, че бил поканен именно от г-н Т. Й. за включването му в проекта кабинета на ПП „ИТН“ и ги възприемал като некоректно и злонамерено поведение, с цел zlepоставянето му и поставяне

под съмнение на неговия авторитет и професионализъм, още повече, че се повдигали въпроси, които били приключили и били уредени по един окончателен начин преди почти вече 10 години и нямали никакво отношение към работата и личността му понастоящем. Допълва, че отправените от ответника неистини щели да му причинят вреди и в бъдеще при продължаване на работата му в частния сектор, тъй като ще породят неоснователни съмнения у приятели, колеги и бизнес партньори във връзка с неговата компетентност и лоялност и всеки, научил за „фактите“, би могъл да подложи на съмнение неговия авторитет и професионализъм.

С подадена в открито заседание по делото, на 14.03.2023г, молба от ищеца е заявено увеличение на иска по размер и с протоколно определение от същата дата, л.352 от делото, съдът го е допуснал, като същият се счита предявен в размер на 75 000лв, частично от 250 000лв и е приел, че е сезиран с един иск. Това протоколно определение беше уточнено с протоколно определение на съда 23.07.2024 г., л. 746 и следващите от делото, в което съдът изложи мотиви защо приема, че е сезиран и ще се произнесе по един главен иск, а не по три отделни иска по трите изказвания на ответника, в който смисъл са и мотивите в постановеното Решение № 204 от 12.06.2015 г. по описа на ВКС по гр.д. № 7046/2014 г., IV състав, ГО. В същото съдебно заседание, във връзка с възраженията на ответника за нередовности на исковата молба и във връзка с възраженията на ищеца за събиране на неотнормирани доказателства и за дългата продължителност на разглеждане на делото, и във връзка с многократните искания на ответника и възражения на ищеца по допускане задаването на въпроси по реда на чл.176 от ГПК от ответника към ищеца, съдът задължи ищеца да посочи конкретните изявления на ответника, които според него са позорящи, както и да уточни кои са били обстоятелствата, за които в исковата молба посочва, че „... били приключили и били уредени по един окончателен начин преди почти вече 10 години и нямали никакво отношение към работата и личността му понастоящем.“. В същото открито заседание съдът указва на ищеца, че е негова доказателствената тежест да установи, че ответникът е направил процесните изявления, каквото указание до момента липсваше и в тази връзка му даде указания.

В отговор на заявените от страните доказателствени искания, съдът изиска и приложи пълния текст на стенографските протоколи за проведените

пленарни заседания на 28.07.2021г и на 29.07.2021 г. на 46-то Народното събрание, както и изслуша допълнително вещото лице по приетата по делото техническа експертиза, дала заключение по представения по делото от ищеца електронен носител, съдържащ двете процесни интервюта пред телевизиите НОВА и БТВ. Все по повод тези твърдения и в изпълнение указанията на съда, ищецът, **с молба вх.№ 102384/25.09.2024г, уточни конкретните изказвания на ответника**, за които твърди да са неверни и позорящи, а именно:

заявеното на **29.07.2021 г.** от ответника за ищеца от трибуната на Народното събрание:

„ ... в процеса на делото, което се води в Лондон, съдебна техническа експертиза доказва, ... откраднат компютър лично от г-н А. В.“, което според ищеца е директно внушение че е крадец, откраднал чужд компютър;

„ ... човек, откраднал интелектуална собственост“, което изявление според ищеца означава, че не е достоен да е български министър, защото в лондонски съд е доказано че е откраднал интелектуална собственост;

„ ... професионалисти, които нямат проблеми със закона“, което според ищеца означава, че не е професионалист, не може да носи обществена отговорност, действа в нарушение на закона и има проблеми със закона;

заявеното на **31.07.2021 г.** в ефира на НОВА телевизия: „не, не е оправдан“, което ищецът счита, че безспорно би могло да се тълкува в един-единствен аспект, а именно, че е осъден за кражбата на „... компютър, лично откраднат от А. В. ...“, както и изявлението, с което ответникът нарича ищеца лъжец, а именно: „ ...да ви кажа, че лъже...“;

изявлението на **09.08.2021 г.** в телевизия БТВ: „ ...кодът е откраднат от компютър, който той е откраднал ... “, което ответникът твърди, че чрез съдебна експертиза било доказано ищецът да е крадец.

В заявения смисъл съдът допусна конкретизация на исковата молба с протоколно определение от 28.01.2025г, а също допусна конкретизация на исковата молба, че посочените в нея от ищеца инициали Т.Й. са за ответника Т. Й., е инициалите М. Ц. са за интервюиращия журналист М.Ц..

Ищецът не уточни по делото какво има предвид под посоченото от него в исковата молба, че се повдигали въпроси за отношения, които „ ... били

приключили и били уредени по един окончателен начин преди почти вече 10 години и нямали никакво отношение към работата и личността му понастоящем.“

С подадения от ответника отговор, на първо място е оспорил като нередовна исковата молба, тъй като са посочени в цялост негови изявления, но не било уточнено кои именно части от тях представляват вредоносни обстоятелства – дали от изказвания на ответника или на журналистите; в исковата молба били посочени заглавия на медии, чийто автор не бил ответникът и не можело да се установи дали и те съставляват вредоносни обстоятелства; ищецът не бил посочил конкретните изрази и действия, от които бил засегнат, както се приемало в цитираната в отговора съдебна практика; не било уточнено съединяването на исковете; липсвало изложение за настъпилата вреда, нейния вид и степен, както и причинната връзка между вредата и вредоносното поведение; не били изложени обстоятелства за това как обезщетението било определено по размер, а това препятствало защитата му. Оспорва обезщетението и по размер.

Посочва, че от приложената към отговора стенограма от 29.07.2021г на четиридесет и шестото НС, се установявало, че той е направил политическа декларация от името на политическа партия „Има такъв народ“ и от това следвало, че той е действал в рамките на извършваната от него обществена функция на народен представител. Посочва, че ищецът е бил висш представител на изпълнителната власт и поради това прилаганите към него ограничителни рамки на чл.10, ал.2 ЕКЗПЧОС били по-широки и това имало отношение към основателността на исковете. Пзовава се на разрешенията на посочените в отговора съдебни решения на ВКС, в които се приема, че народните представители не носят наказателна отговорност за изказваните от тях мнения и за гласуванията си в НС, с изключение на осъществено от тях виновно противоправно поведение и заявява, че на това основание оспорва с действията си да е осъществил сочения деликт. Заявява, че ищецът, като публична личност, е бил обект на парламентарно представена позиция, с оглед нуждите на демократичното общество, а ответникът, като народен представител е имал задължение да изрази тази позиция по важни за обществото теми, дори тя да не се възприема благосклонно от всички, още

повече, че политиците трябвало да изтърпят да бъдат подлагани на критика, на по-високо ниво от това, присъщо за частните лица.

На следващо място оспорва от него умишлено или по небрежност, да били разпространявани клеветнически твърдения, поради което липсвал субективният елемент по чл.45 от ЗЗД, тъй като се позовавал на публични медийни статии в чуждестранни медии във връзка с изложеното в исковата молба.

Продължава, че ПП „Има такъв народ“ е направила цитираната декларация по повод изказване на г-н Х.И. на 28.07.2021 г. в НС, че „Конкретно искам да дам пример и той не се изчерпва само с тези тримата, но К.П., А. В., професор Д. са хора, които могат да допринесат с огромно доверие към състава на едно бъдещо правителство. За нас ще бъде много важно това правителство да има много ясен програмен ангажимент с няколко теми, които са свързани с възможността да освободим от корупцията българската държавност.“

При тези твърдения на страните, разпределената им доказателствена тежест, вкл. с последващи актове на съда и дадените им указания, на първо място съдът намира за доказано от ищеца, че ответникът е направил първоначално цитираните в исковата молба и уточнени с втора молба от 25.09.2024г изявления по време на заседание на НС и при негови медийни изяви в телевизиите НОВА и БТВ. Изводът на съда не се променя от неправилното твърдение в исковата молба, че и двете интервюта са с водещ М.Ц.. От представения по делото електронен носител, върху който са записани двете интервюта се установява безспорно, че М.Ц. е водеща само на едно от двете интервюта. За установяване верността на записа по делото е изслушана и приета съдебно техническа експертиза, с изслушване на вещото лице в открити заседания на 14.03.2023г и на 10.06.2025г, чието заключение съдът възприема изцяло като компетентно, обосновано и защитено от вещото лице при изслушването му. От заключението съдът намира за доказано по делото, че именно в тези две записани интервюта, от ответника са направени процесните изявления, без съдържанието на същите да е повлияно от факта пред кой конкретен журналист са били направени, доколкото и подобно оплакване в исковата молба липсва.

По делото бяха приети и пълните стенографски протоколи за състоялите пленарни заседания на 28.07.2021г и на 29.07.2021 г. на 46-то Народното събрание, л.772 и сл. от делото, за които депутатите са гласували да бъдат излъчвани на живо по Българската национална телевизия и по Българското национално радио и те са били излъчвани, като този от 29.07.2021 г. съдържа процесните части от изявлението на ответника.

Независимо, от извършеното от ищеца с негова молба от 25.09.2024г уточнение на заявеното от ответника, което твърди да го уврежда – това, че ищецът е откраднал компютър, че е откраднал интелектуална собственост, че има проблеми със закона, че не е оправдан и че лъже, и изричното му уточнение, че не претендира вреди от друго заявено от ответника, съдът намира, че дължи да разгледа цялостното изявление на ответника, следствие от което са конкретизираните, от ищеца, отделни негови думи. Последните са взаимосвързани с цялостното изказване и са отделни части от развили се сложни и продължили дълго във времето търговски отношения между различни търговци, съдружници в тях и представляващи ги физически лица, в които отношения ищецът веднъж е участвал като представляващ и управляващ различни юридически лица, втори път е участвал като съдружник в тези юридически лица и трети път - като частно физическо лице. Тези отношения не бяха пояснени от ищеца, макар да бяха неясно посочени в исковата молба и на това основание съдът го задължи да уточни твърденията си. Поради това съд разпредели доказателствената тежест между страните при липса на извършено уточнение и като прие, че между тях липсват обстоятелства, по които те да не спорят. Това постави в доказателствена тежест на ответника установяването на посочените от него търговски дружества и последвалите взаимоотношения в процесните му изявления.

Основно в първото изявление, направено от трибуната на Народното събрание, ответникът коментира различни търговски дружества и физически лица. За установяване свързаността им с ищеца, на първо място по делото бяха приети разпечатани на хартиен носител общодостъпни данни от електронните партии на дружества с регистрация в Република България в АВ – ТРРЮЛНЦ. Друга част от тези обстоятелства съдът установи от вписаните по партидите им обстоятелства, които се считат за верни и за известни на съда и страните на

основание чл.7 и чл.10 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

Видно от вписаното по партидата на **„ЛЕСНО-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД** – гр.София, ЕИК 175138087, същото е било регистрирано по фирмено дело № 7139/2006г и пререгистрирано в ТРРЮЛНЦ на 17.07.2009г с вписан управител А. В. В. и едноличен собственик на капитала **"Лесно" ЛЛС**, Идентификация 3894731, Чуждестранно юридическо лице, Държава: САЩ. На 24.07.2009 г. е вписан нов управител – С. М. М., разпитан като свидетел по делото и на 20.02.2020 г. е вписан нов едноличен собственик на капитала - **"Невек Капитал Мениджмънт" ООД**, ЕИК 175077595, Държава: България. В раздела „Действителни собственици“ под номер 001 е посочено Лесно ЛЛС с изписване на чужд език: **Lessno LLC**, номер на вписване в регистъра: 3894731, със седалище и адрес на управление – САЩ, Делауер и представител С. М. М.. Като юридическо лице или друго правно образувание, чрез което непряко се упражнява контрол е посочено Невек Капитал Партнърс Лимитед - дружество с ограничена отговорност, с изписване на чужд език: **Neveq Capital Partners Limited**, номер на вписване в регистъра: 1387114, държава: ВИРДЖИНСКИ О-ВИ(бр.) с представители К.Г.П., Държава: България и П.Д. Е., Държава: България.

За дружеството **„ПРОС България“ ЕООД** – гр.София, ЕИК 200891848, изписано на чужд език „PROS Bulgaria EOOD“, понастоящем представлявано от вписан на 06.11.2017 г. управител С.У.К., се установява, че е било регистрирано в ТРРЮЛНЦ на 23.10.2009г с първоначално наименование „ИЗИ СЪРЧ БЪЛГАРИЯ“, изписвано на чужд език **„EZSEARCH BULGARIA“** и променено на 17.05.2010 г. на **„ВАЙЪНТ БЪЛГАРИЯ“**, изписано на чужд език **„VAYANT BULGARIA“**.

Промените на наименованията на дружеството е съпътствана и от вписани промени на неговия едноличен собственик на капитала, както следва:

на 23.10.2009 г., датата на първоначална регистрация, бил вписан **ЕЗСЪРЧ ЛЛС**, Идентификация 3895325, Чуждестранно юридическо лице, Държава: САЩ,

на 17.05.2010 г. е вписан **ВАЙЪНТ ТРАВЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС ЛЛС**, Идентификация 3895325, Чуждестранно юридическо лице, Държава: САЩ,

на 14.03.2014 г. е вписан **ВАЙЪНТ ТРАВЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС, ИНК.**,

Идентификация 5457716, Чуждестранно юридическо лице, Държава: САЩ и на 30.03.2018 г. е вписан ПРОС Травъл Комърс, Инк., Идентификация 5457716, Чуждестранно юридическо лице, Държава: САЩ.

С молба вх.№ 31377/23.05.2022г ответникът представи удостоверение от 23.12.2013г за сливане на ВАЙЪНТ ТРАВЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС ЛЛС - **Vayant Travel Technologies LLC**, дружество с ограничена отговорност, регистрирано по законите на щата Делауеър и ВАЙЪНТ ТРАВЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС, ИНК - **Vayant Travel Technologies Inc.**, корпорация, регистрирана по законите на щата Делауеър, издадено от **Е.Д. - главен изпълнителен директор**, с поставен АПОСТИЛ, който като публичен акт е подписан от Д.В.Б. в качеството му на Държавен секретар на щата Делауеър и преведено на български език от преводач, чийто подпис е удостоверен от МВнР-София, Дирекция „Консулски отношения“.

На следващо място ответникът представи по делото:

1. Доклад за търсене на фирма
2. Удостоверение за учредяване
3. Удостоверение за промяна на името
4. Учредителен акт и устав.

5. Окончателен доклад на ликвидатора до кредиторите и членовете от 30.11.2018г, петте предоставени му от Комисията за финансови услуги на Британските Вирджински острови (BVI), Международно сътрудничество, Правен отдел, относно **EVERBREAD HOLDINGS LTD.** (с предишно име **EVERBREAD LTD.**) - ВС № 1547516. Посочено е че тези документи представляват публична информация за компанията **EVERBREAD HOLDINGS LTD**, учредена на 10 септември 2009 г. съгласно разпоредбата на Закона за бизнес дружествата на BVI от 2004 г. и получен фирмен номер на BVI - 1547516. Посочено е че към 21 декември 2018 г. **EVERBREAD HOLDINGS LTD.** била заличена от Корпоративния регистър на дружествата. Компанията претърпяла доброволна ликвидация през 2018 г. От Комисията е уточнено, че повечето изискана от Софийски градски съд информация е непублична информация и може да бъде изискана от Върховния съд на Британските Вирджински острови въз основа на Закона за доказателствата (Процедури в чуждестранни юрисдикции) на BVI, Глава 24, Раздел 3 „Производства в чуждестранни юрисдикции“. Непубличната информация

беше допълнително изискана от ответника, но такава по делото не постъпи.

От предоставената от Комисията за финансови услуги на BVI публична информация, на л.467 и сл. от делото, „Приложение А, Законодателна информация“, се установява, че дружеството **EVERBREAD** (Евърбред) е било създадено от А. В., М.С., А.П.-С. и С.Г. с цел разработване на софтуер, известен като „**Haystack**“, който позволявал на потребителите да търсят цени на самолетни билети и да извършват други търсения, свързани с пътуване. През юни 2013 г. дружеството взело решение да постави двете си оперативни дъщерни дружества в Обединеното кралство и Сингапур в ликвидация. На 10 януари 2014 г. против дружеството бил предявен иск от Hermes One Ltd, друга компания, регистрирана в Британски Вирджински острови и също в ликвидация, търсеща лиценз за софтуера **Haystack** и всички други активи на интелектуална собственост на Компанията и/или ликвидация на дружеството. Съветът на директорите на дружеството стигнал до заключението, че то не е в състояние да плати дължимите суми и е неплатежоспособно, и на 9 декември 2015 г. се съгласило се да бъде поставено в Споразумение с кредиторите му, като продължи да търгува под контрола на своя борд и под надзора на Съвместните надзорни органи за период от 12 месеца. В този период бордът на директорите на дружеството положил усилия да пусне на пазара софтуера **Haystack**, но без успех и без изгледи това да е възможно до изтичане на 12-месечния срок на 9 декември 2016 г. Поради това дружеството подало молба да бъде поставено в ликвидация, което след отлагане довело до назначаването на ликвидаторите, провеждането ѝ и приключването ѝ с окончателен доклад. Очакваните пасиви били в размер на 6 352 958 евро, без кредиторите да били получили удовлетворение, а неплатените такси на ликвидатора и таксите за закриване щели да бъдат отписани, поради недостатъчни средства, тъй като единствените известни активи били софтуерът **Haystack** и малкият баланс на длъжника.

Пак от същите предоставени данни се установява, че първоначално, на 10.09.2009г като директор на дружеството било вписано HBM B.V.I Ltd, **А. В.** бил вписан директор на дружеството за периода 01.03.2010г - 24.09.2013г, **М.Л.** бил вписан като директор за периода 06.12.2011г - 18.11.2013г, като директори са били вписани и още седем физически лица в различни периоди.

Регистрираното на Британските Вирджински острови дружество

EVERBREAD HOLDINGS LTD. е вписано като едноличен собственик на капитала, л.2132 от делото, на регистрираното дружество **EVERBREAD LIMITED**, със седалище – Лондон („ЕВЪРБРЕД ЛИМИТЕД“ – ЛОНДОН), видно от извлечение от 13.07.2011г от търговския регистър, електронен документ № 0659942. След проведено производство по несъстоятелност, дружеството е прекратено на 6 август 2014г със задължения от **8 691 685,07 британски паунда**.

В проведеното на 19.04.2022г открито заседание ответникът е представил и съдът е приел писмени доказателства, приложени на л 2081 и следващите от делото, с опис на л.188 и сл. от делото от които протокол-решение от 09.06.2006г за проведено ОС на съдружниците в „**ЛЕССНО**“ – **САЩ, ДЕЛАУЕЪР**, л.2116 от делото, вписано в съответния регистър на 10 декември 2004 г. с рег.№ 3894731, в протокол който като взели участие съдружници са посочени М.И.С., А.М.П.-С., Б.Х.Г. и А. В. В.. Представени са учредителен акт, наречен „статут“ и учредителен протокол, двете от 12 юни 2006г, с които „**ЛЕССНО**“ – **САЩ, ДЕЛАУЕЪР**, чрез управителя М.С., взема решение за регистрация на „**ЛЕСНО-БЪЛГАРИЯ**“ЕООД – гр.София, което ще се управлява и представлява от А. В. В.. Последното е регистрирано с представено решение от 25.08.2006г на СГС по ф.д.№ 7139/2006г на същия съд, л.2125 от делото.

Все във връзка с разпределената на ответника доказателствена тежест и едновременно с предприетите от него действия по събиране на писмени доказателства, са били формулирани и въпроси, които е поискал да бъдат допуснати от съда, да зададе на ищеца по реда на чл.176 от ГПК. По указания на съда въпросите са били преформулирани с молба от 23.05.2022г, л.210 и сл. от делото, като е поискал ищецът да отговори:

1. Вярно ли е, че сте участвали и осъществявали контрол в Евърбред Лимитед, като съдружник в едноличния собственик на капитала на това дружество чрез Евърбред Холдингс Лимитед, което е дружество, регистрирано във Вирджинските острови?

2. Вярно ли е, че преди учредяването на Евърбред Лимитед сте участвали в дружеството - „**ЛЕСНО-БЪЛГАРИЯ**“ ЕООД и Лесно, САЩ, дружество регистрирано в Делауеър, САЩ под рег. № 3894731?

3. Вярно ли е, че дружеството Лесно, САЩ набира финансиране в

размер на над 4 млн. долара с помощта на инвестиционния фонд „Невек“, като е инвестирано с цел разработване на софтуерен код за оценка и сравняване на самолетни билети?

4. Вярно ли е, че Евърбред Лимитед след учредяването си е започнал бизнес именно с конкурентна на Лесно дейност, а именно за сравняване на цени на самолетни билети?

5. Вярно ли е, че част от екипа, разработвал софтуера, описан във въпрос № 4, в "ЛЕСНО-БЪЛГАРИЯ" ЕООД, е преминал да работи в Евърбред Лимитед?

6. Вярно ли е, че е входирана искова молба от В. (дружество с предишно наименование ИЗИСърч (на английски „EZSearch”), собственост на инвестиционния фонд Невек, срещу Евърбред Лимитед за нарушени авторски права?

7. Вярно ли е, че е сключено извънсъдебно споразумение между Евърбред Лимитед и В., с което са уредени отношенията във връзка със споровете между същите относно интелектуална собственост, обект на делото по въпрос № 6 по-горе?

8. Вярно ли е, че в цитираното във въпрос № 7 споразумение е признато нарушение на авторското право от страна на Евърбред Лимитед?

9. Вярно ли е, че Лесно-САЩ е участвало в цитирното във въпрос № 7 споразумение?

Тези въпроси са били допуснати от съда определение № 4716 от 24.05.2022 г. и на ищеца са били указани последиците на чл.176, ал.3 от ГПК, че съдът може да приеме за доказани обстоятелствата, за изясняването на които страната не се е явила или е отказала да отговори без основателна причина, както и когато е дала уклончиви или неясни отговори. Препис и от определението и от молбата на ответника с въпросите са били връчени на ищеца, чрез неговите пълномощници. След постановяване на определение № 4716 от 24.05.2022 г., делото е било спряно по взаимно съгласие на страните, като независимо от това, от двете страни са били подавани молби, вкл. възражения по допуснатите въпроси. По искане на ищеца производството е било възобновено с определение от 09.01.2023г, в което съдът е постановил, че по възраженията на двете страни по допуснатите по чл.176 от ГПК въпроси, ще се произнесе в насроченото открито заседание на 14.03.2023г. Ищецът не

се е явил на така определената дата, без да е посочил основателни причини за това нито преди или към датата на съдебното заседание, нито след това. В откритото заседание съдът е постановил протоколно определение, с което е оставил без уважение искането на ответника за поставяне въпроси към ищеца по реда на чл.176 от ГПК с мотиви, че макар изслушването на ищеца по реда на чл.176 от ГПК да е допустим способ за събиране на доказателства, то поставените въпроси касаят съществуването на предмета на спора, по което ищецът е изразил становище в исковата молба.

Този въпрос е продължил да е спорен между страните и по него са продължили да бъдат изразявани становища и да се правят искания, вкл. ответникът отново изложи подробни възражения по делото в молба вх.№ 102178/01.09.2025г с искане съдът да се произнесе, че ищецът вече е бил задължен от съда да отговори на поставените въпроси по реда на чл.176 от ГПК и той неоснователно не е отговорил. Алтернативно беше поискано от съда да приеме, че след като с протоколното определение от 14.03.2023г съдът не бил отменил предходното определение № 4716 от 24.05.2022 г. за допускане на въпросите, то ищецът продължавал да е задължен да отговори, за което да му се определи срок.

Същото процесуално искане по чл.176 от ГПК, но с поставени различни въпроси, беше направено от ответника и с молба вх.№ 70357/10.06.2025г. С протоколно определение от 10.06.2025г съдът допусна поставения по реда на чл.176 от ГПК въпрос към ищеца: „В подписаното извънсъдебно споразумение за уреждане на спора между ВАЙЪНТ ТРАВЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС и Everbread Limited, рег. № 06959942, съдържа ли се текст/информация/клаузи относно предоставяне на софтуерния код от страна на ищеца или от страна Everbread Limited на трето лице?“. Със същото определение и предвид заявеното от ответника, че цитираното от него извънсъдебно споразумение съдържа клаузи за неразкриване на съдържанието му, съдът предостави възможност на ищеца да заяви и дали е съгЛ. по настоящото дело да се разкрие съдържанието на сключеното извънсъдебно споразумение, конкретно и само в частта по предоставяне на софтуерния код. Съдът прецени за целесъобразно предвид ангажираността на ищеца, да му даде възможност, ако прецени, да отговори писмено, без да се явява в съдебно заседание.

По така вмененото от съда на ищеца задължение, той възрази с молба вх.№ 95704/11.08.2025г, по която ответникът изрази становище с вх.№ 102178/01.09.2025г. По тях съдът се произнесе с определение № 16411/02.09.2025г, в което прие, че между страните продължава да е налице спор по настъпилите последици от допуснатите първоначално въпроси от ответника към ищеца, по реда на чл.176 от ГПК. На това основание и по допълнително изложените в определението мотиви, отмени протоколното си определение от 10.06.2025г за допускане към ищеца на нов въпрос по чл.176 от ГПК и определи на ищеца двуседмичен срок от съобщаването, да даде писмени отговори на въпросите, поставени към него от ответника по реда на чл.176 от ГПК с молба вх.№ 31369 от 23.05.2022г, допуснати с определение на съда № 4716 от 24.05.2022г и при указаните в същото последици, като молбата и определението вече са му били връчени, чрез пълномощници. Съдът съобщи неколкотократно акцентиране от пълномощниците на ищеца върху неговата заетост и поради това прецени, че няма процесуална пречка и не е процесуално нарушение да му даде възможност да депозира отговорите си писмено, без да се явява в открито заседание, въпреки направените възраженията от ответника в обратния смисъл.

В отговор ищецът лично подаде молба вх.№ 110583/25.09.2025г, в която бяха поискани разяснения от съда, беше обърнато внимание, че съдът не се произнесъл по молбата му от 11.08.2025г и беше заявена готовност във всеки един момент от получаване разясненията на съда да даде обяснения по факти, които счита, че нямат никакво значение за решаването на делото. С определение № 18165/29.09.2025г съдът допусна поправка на допуснатата очевидна грешка в предходното си определение № 16411/02.09.2025г, с което отстрани неяснотата при произнасянето си и указва на ищеца къде се произнесъл по молбата му от 11.08.2025г. От ищеца не постъпиха писмени отговори на въпросите, в определения му от съда срок, а и по-късно, нито ищецът се яви да бъде изслушан в насроченото на 18.11.2025г открито заседание, в което съдебното дирене приключи.

За установяване развилите се и коментирани от ответника събития, по делото бяха събрани и гласни доказателства.

В открито заседание на 14.03.2023г, като свидетел е разпитан С. М. М.,

управител на „ЛЕСНО-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД – гр.София, ЕИК 175138087 от 2009г. и с едноличен собственик на капитала към момента на показания - „НЕВЕК“, Свидетелят дава показания, че в периода 2008г - 2018г е работил в дружеството „НЕВЕК“, чиято основна дейност е да управлява фондове с „венчър капитал“, пояснява – рисков капитал. Дружеството „НЕВЕК“ инвестирало в дружествата „ЛЕСНО“ и „ИЗИ СЪРЧ“, в които ищецът бил „основател или съдружник“ и поради това свидетелят го познавал. Дава показания, че познава и П. Е.. Продължава, че дружествата имали доста спорове в периода 2009 г. - 2012 г., възникнали в средата на 2009г, и му е известно, че са сключвани извънсъдебни споразумения. В най-общи линии предмет на споровете били заеми и евентуално неправомерно използване на интелектуална собственост, като за последното имало и съдебни дела. Ищецът не бил участвал лично при сключването на споразуменията и не си спомня да е участвал и като управител на „ЛЕСНО БЪЛГАРИЯ“ или да е упълномощавал някого да участва. Дава показания, че споровете били между „НЕВЕК“ и неговите дружества, в които е инвестирал и от другата страна били бившите съдружници. Не си спомня дали „ЛЕСНО БЪЛГАРИЯ“ е било страна по това споразумение, като към 2009 г. едноличен собственик на капитала на „ЛЕСНО БЪЛГАРИЯ“ било „ЛЕСНО ЛЛС“ - САЩ.

Като свидетел по делото беше изслушан и С.С.Б.. Той даде показания, че му е известна причината за делото и тя е комуникация от 2021 г., когато ПП „Има такъв народ“ спечелила изборите като първа политическа партия, след служебния кабинет на Президента Радев, в който ищецът бил служебен министър на финансите. Свидетелят посочва, че след изборите имало висок емоционален заряд, партията имала над 60 народни представители и от тях били предприети действия по сформирание на правителство. В този период, в присъствието на свидетеля, ответникът провел телефонен разговор с П. Е., като използвал високоговорителя на телефона си, така че свидетелят чувал и двамата. Господин П. Е. се представил като съосновател на инвестиционна компания „НЕВЕК“, който споделил притеснителни данни за ищеца от преди години, по-скоро като предупредителен анонс към политическата партия, подготвяща варианти за изпълнителна власт. В разговора П. Е. споделил, че ищецът търсил от тях и бил получил финансиране на идея, свързана със софтуер на самолетни билети. След като получил финансиране, ищецът решил да вземе този код, да го продава на някакви китайци, свидетелят

уточнява, че перефразираща по спомен, и от там нататък имало засегнати страни, били заведени дела по тази тема в годините и било постигнато споразумение. Свидетелят и ответникът, без да имат „доверие на 100 %“ на казаното по телефона, извършили проверка в социалните мрежи, в интернет, защото свидетелят като журналист считал за задължително една информация да я провери минимум от два независими източника. Така с очите си видели редица различни чуждестранни интернет платформи и новинарски сайтове на английски език, написаното в които отговаряло на 99% от чуто по телефона – имало водени дела против ищеца и имало постигнато споразумение. Според свидетеля, след като има постигнато споразумение по едно дело е видимо, че този човек нещо не му наред с историята около него и с нещата, които е извършвал, защото информацията в интернет била, че плащаш едни пари, но делото не е приключило, но пък постигаш някакво споразумение извън съда. Свидетелят посочва, че той тълкува това като поведение на човек, който знае, че е виновен, знае, че е извършил нещо нередно и гледа да се споразумее, като според него, всеки нормален човек би го разтълкувал по този начин. В телефонния разговор от г-н Е. им било казано, че това споразумение се сключвало от А. В. за стотици хиляди долари и свидетелят останал с впечатлението, че може би той иска „да се отърве от съда“. След изнесеното от ответника в Народното събрание и в медии, от БТВ било проведено собствено проучване и разследване, по спомени на свидетеля от журналиста Х.Ч., и пред същата медия излезнал и П. Е., като съосновател на инвестиционния фонд и разказал с подробности същото, каквото и те чули по телефона. Продължава, че в национален ефир било направено изявление и от М.Л., съдружник на ищеца в едно от дружествата и г-н Л. споделил, че според него А. В. бил измамник и точната използвана фраза била: „много интелигентен измамник“. По спомен, свидетелят дава показания, че разговорът с П. Е. бил свързан с този код, който го били писали с идея да създават компания за евтини билети, с някакъв невероятен софтуер, с който с два, три клика можеш да си купиш евтин билет, за да летиш до всяка дестинация и определено, за да бъде постигнато това „доста труд се хвърля“. Според свидетеля, така както бил посочил П. Е., след като ищецът бил отишъл в един фонд да търси пари като стартър компания, за да финансират правеното на този код, а след това взел този код от съдружниците си и според медийните публикации отишъл да го продава на китайци, доста разочаровани

биха били съдружниците в този инвестиционен фонд, а също и свидетелят би бил разочарован, ако това се случи с него. Затова, от разговора, свидетелят останал с впечатлението, че г-н Е. по-скоро търсил подкрепа, за да се даде публичност на случилото се за човек, който излиза по телевизията и казва: „аз съм най-добрият финансов министър и аз съм човекът, който ще промени България“, а всъщност зад гърба си видимо имал нещо друго. Свидателят изрично заявява, че трябва да си глупак в една такава ситуация, ако след разговор затвориш телефона и веднага излезеш по медиите и го кажеш „едно към едно“. Затова от тях първо било проверено дали това, което им е било казано съществува като информация и след това била политическата реакция. От свидетеля и от ответника била извършена и проверка за П. Е. и установили, че той наистина е съосновател на този финансов фонд, поради това него го приели за надежден и достоверен източник, а и по-късно, според свидетеля, доказал с поведението си, че наистина много неща има и да каже. По отношение водени предварителни разговори на ПП „Има такъв народ“ с ищеца за участието му като член на кабинета през 2021г, свидетелят заявява, че нямал впечатление да е бил воден подобен разговор. Били са обсъждани имена от служебния кабинет на Президента Радев, включително и името на А. В., защото търсили да предложат „един отбор на България“, но доколкото си спомня, коментарите били само в партията „Има такъв народ“.

На следващо място ответникът, с отговора на исковата молба, представя констативен протокол, акт № 49, т.11, рег. 4009 от 2021г от 25.10.2021г на нотариус с район на действие РС – София, с който между 12.40ч и 12.44ч на 25.11.2021г е удостоверил идентичността на текстовото съдържание, което се установява на посочените в протокола електронни адреси, разпечатано на хартиен носител, приложен към протокола и с превод на български език и допълнително представени на л.284 и следващите от делото. Съдът намира така извършеното удостоверяване от нотариус за надлежно, като такова в кръга на удостоверителните му функции, в който смисъл са и мотивите в Решение № 176 от 02.07.2025г по т.д. № 123/2023г. на ВКС, II т.о., докладваното от съдия Анна Баева. Поради това възприема приложените към протокола статии да са годно писмено доказателство. Същите са посветени на „избухнал грозен скандал“ между две стартъп компании и В. (Vayant) и свързаните с нея компании. Последните изпратили

писмо до Евърбред (Everbread) с твърдения, че Евърбред е наела девет техни бивши служители и е стартирала с главоломна скорост конкурентен продукт със сходни функционалности за онлайн продажба на самолетни билети, като е използвала тяхната поверителна информация и/или копирала техни защитени с авторско право програми. Коментира се, че скандалът идва и на фона на финансово действие от бившия главен изпълнителен директор на Лесно в САЩ, (клон на Vayant, предвестник EZSearch) и вицепрезидент по стратегия и бизнес развитие на Everbread А. В. срещу Лесно в САЩ, въпреки, че действието е независимо и не обвързва Everbread. В статията се позовават на текста на изпратено писмо от адвокатска кантора, представляваща Vayant, до Everbread, получено и от изданието „Tnooz“, с което адвокатите на Vayant са изискали да бъдат извършени определени действия от Everbread, вкл. осигуряване на целия софтуер, продуктовата документация и хардуера, които били под контрола на Everbread и идентифициране на програмния код, по който са разработени продуктите на Everbread и осигуряване на наличността на изходния код за проверка от независим експерт, договорен от страните. В писмото също било посочено, че при провал, Everbread трябва да осигури достъп до материалите, съобразно условията, определени от президента на Британското компютърно общество. Адвокатската кантора сочела, че клиентите ѝ разработвали софтуера от началото на 2007г, като НЕВЕК и асоциирани компании били предоставили финансиране от 4,5 милиона долара до юни 2009г. Пак в писмото пишело, че бивши служители на фирмите, свързани с Vayant, включително бившия изпълнителен директор на Лесно А. В. били напуснали тези компании, след поредица от разногласия в средата на 2009г и били наети от Евърбред. Посочена е и подадена петиция за несъстоятелност на Лесно САЩ, на която А. В. е бивш главен изпълнителен директор, като А. В. бил вписан и като кредитор на Лесно САЩ на основание издадена му запис на заповед 10 дни преди искането за подаването на банкрут. Посочено е че Лесно била създадена през 2006г с офиси в София, Ню Йорк и Филаделфия и управлявала сайт за самолетни билети, съвместно със Smart Travel Network и EZSearch (Изи Сърч), което става Vayant Travel Technologies. Фондът Невек бил предоставил на Лесно финансиране от 3,9 млн. долара, като са изброени и други инвеститори. Изрично е посочено в статията, че е изготвена по репортаж на журналиста К.М..

Представена е втора статия, посветена на официалното вписване

прекрътяването на Евърбред като дружество с известие до Търговския регистър на Обединеното Кралство и посочени задължения към кредиторите от 8,7 млн паунда.

Третата статия отразява прекрътяването на спора между същите дружества, който бил разглеждан от три юрисдикции - Великобритания, САЩ и Нидерландия. Правните действия и последвалото дело се проточили 18 месеца като без да било ясно какви били конкретните условия на делото, причина за него били обвинения от В. против Евърбред, включително и против нейния съосновател и президент А. В., че е преминал на страната на конкурента и е предоставил техническия код на предприемача М.Л. от Евърбред за създаване на програмен код „haystack“. Посоченото е че през 2010г, когато се появява заплахата от съдебни действия от В. срещу Евърбред, В. бил включен в подадена петиция за несъстоятелност на Лессно и бил вписан като кредитор за сумата 90 000 долара по запис на заповед, издадена му около 10 дни преди подаването на молбата за несъстоятелност. Длъжностни лица от Евърбред били посочили, че това действие на В. е самостоятелно и не изхожда от Евърбред. В официалните изявления пред медиите за приключване на спора, от името на Евърбред изявлението е било направено от М.Л..

В приетата статия с автор К.М. от 22.08.2013г, освен съдържащото се в останалите вече посочени медийни публикации е посочено, че делото между В. и Евърбред е решено извънсъдебно в полза на В. през ноември 2011г.

Допълнително, с молба вх.№ 23.05.2022г, в изпълнение указанията на съда, ответникът посочва общодостъпни в електронен вид и представени и на хартиен носител, публикации по темата, сред които заявена публична позиция от П. Е., а също и интервю на М.Л. пред БТВ, в която казва, че били инвестирали 15 - 20 млн. евро, за да разработят софтуер, имали между 30 и 50 програмисти в България, но А. В. измамил не само него, но и свои приятели, защото заедно с няколко програмисти взели кода, заминали за Китай и го продали на китайското правителство, след като М.Л. бил намерил тези клиенти.

Все във връзка с коментираните търговски дружества и отношенията им с ищеца, по искане на ответника беше изготвена съдебна поръчка с адресат

В. ТРАВЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС, ИНК., Идентификация 5457716, САЩ, по реда на Хагската конвенция за събирането на доказателства в чужбина по граждански и търговски дела от 18.03.1970г, чрез Министерство на правосъдието – София. Предмет на поръчката беше изискването на всички документи, с които дружеството разполага относно минали правоотношения с Lessno LLC (Лесно, САЩ), рег. № 3894731, вписано в регистъра на дружествата в Делауеър, САЩ, „ЛЕСНО-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД - София, ЕИК 175138087, Евърбред Лимитед, рег. № 06959942, вписано в търговския регистър на Великобритания, като представи копие от всички искиви молби, съдебни решения, съдебни и/или извънсъдебни споразумения за прекратяване/оттегляне/отказ от образувани дела против което и да е от горепосочените дружества и/или ищеца. Молбата за правна помощ беше върната неизпълнена от Министерство на правосъдието на САЩ, тъй като било установено, че на посочения на В. Травъл Технолоджис Инк. адрес се намирал агент с функции да създава корпорации и да действа като регистриран агент, съгласно законодателството на щата Делауеър, който агент нямал връзка с дейността на В. Травъл Технолоджис Инк., адресът също нямал връзка с дейността на дружеството, нито на този адрес се съхранявал негов архив и не можело да бъде намерен и бизнес адрес, от който да се изискат документите по съдебната поръчка.

При установената обективна пречка за снабдяване с документите, предмет на молбата за правна помощ до САЩ, съдът, по искане на ответника, задължи трето неучастващо в спора лице - „ПРОС България“ ЕООД - София, ЕИК 200891848 да ги представи, тъй като негов едноличен собственик на капитала е било В. ТРАВЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС ЛЛС - САЩ, Идентификация 3895325, вписан на 17.05.2010 г. до 14.03.2014 г., на която дата е заличен и е бил вписан нов едноличен собственик - В. ТРАВЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС, ИНК. - САЩ, Идентификация 5457716. Вливането на последните две дружества беше коментирано по-горе и установено въз основа на представеното от ответника удостоверение с АПОСТИЛ. В отговор, от „ПРОС България“ ЕООД, чрез управителя му С.У.К., беше представен документ на английски език, с уточнението, че този документ представя фотокопие на непълното Споразумение за спогодба от 18.11.2011г, заверено от управителя К. „вярно с фотокопието“, с което дружеството разполага, без да разполага с оригинал. По него, в проведеното на 20.05.2025г открито заседание, ответникът възрази, че

не е годно писмено доказателство, а представлява „незаверени листа“, които нито са подписани, нито са заверени и касае участници, които са търговски дружества. Направи и възражение, че не е запознат с превода на български език, за изразяване допълнително писмено становище по който, съдът му даде възможност, но такова по делото не постъпи.

В представеното копие на Споразумението за спогодба от 18.11.2011г, като страни са изброени следните лица:

NEW EUROPE VENTURE EQUITY LP

NEVEQ S.A.R.L

VAYANT TRAVEL TECHNOLOGIES LLC

В. БЪЛГАРИЯ ЕООД (VAYANT BULGARIA EOOD)

TRAVEL TECHNOLOGIES SOLUTIONS COOPERATIEF U.A.

А.М.П.-С.

А. В. В.

М.И.С.

С.Г.

Б.Х.Г.

SMART TRAVEL NETWORK INC

EVERBREAD LIMITED

СУПЕРСОНИК БЪЛГАРИЯ ЕООД.

В Споразумението за спогодба, в различните му части, са положени подписи, както следва:

от TRAVEL TECHNOLOGIES SOLUTIONS COOPERATIEF U.A., л. 663, л.664 и 668 от делото,

от П. Е., като представляващ групата дружества NEVEQ (Невек) с поставена под подписа му ръкописно изписана дата 18.11.2011г, на л.663 и л.672 от делото,

от К.П., като директор за NEVEQ с подпис и ръкописно изписана дата 18.11.2011г, л.663, л.672, л.675 (амо подпис, без изписана дата) от делото,

от NEW EUROPE VENTURE EQUITY LP, л.675 от делото,

от VAYANT TRAVEL TECHNOLOGIES LLC, л.676 от делото,

от VAYANT BULGARIA EOOD (В. БЪЛГАРИЯ ЕООД, с ново наименование ПРОС България), чрез Eric Dumas, л.677 от делото. За **Eric Dumas**, от справка по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ се установява, че е бил вписан като управител на 28.03.2011 г. с пълно име **ЕРИК АЛАН ФРАНК ДЮМА** – Франция и е заличен като управител на 18.10.2017 г. Пак той, в качеството си на главен изпълнителен директор беше удостоверил на дата 23.12.2013г сливането на ВАЙЪНТ ТРАВЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС ЛЛС - **Vayant Travel Technologies LLC**, дружество с ограничена отговорност, регистрирано по законите на щат Делауеър и ВАЙЪНТ ТРАВЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС, ИНК - **Vayant Travel Technologies Inc.**, корпорация, регистрирана по законите на щата Делауеър, удостоверено с АПОСТИЛ и посочено по-горе.

Или от общо изброените 13 участващи страни на стр.1 от представеното пред съда копие на Споразумението за спогодба от 18.11.2011г, като четирите физически лица А.М.П.-С., А. В. В., М.И.С. и С.Г. са съдружници/акционери в общи дружества и това предполага да имат един общ интерес, същото е подписано от пет от основните участващи юридически лица - NEW EUROPE VENTURE EQUITY LP, NEVEQ S.A.R.L, VAYANT TRAVEL TECHNOLOGIES LLC, В. БЪЛГАРИЯ ЕООД (VAYANT BULGARIA EOOD) и TRAVEL TECHNOLOGIES SOLUTIONS COQPERATIEF U.A.. За същите тези юридически лица и група от юридически лица са налице общодостъпни медийни публикации и са дадени показания от свидетеля С. М. М., че са осигурили значително по размер финансиране на А. В. и управляваните от него дружества за разработване на софтуерния продукт, с който да се търсят и закупуват евтини самолетни билети. Тези положени подписи, а част от тях и с изписана дата, ведно с установените пред съда вписани и изменяни обстоятелства за юридическите лица, техните представители и съдружници/акционери, ведно с изявлението за медиите на М.Л., като представляващ Евърбред за извънсъдебното уреждане на отношенията между Евърбред и В., ведно с медийните публикации в същия смисъл и по същото време, мотивират съда да приеме, че това Споразумение за спогодба от 18.11.2011г действително е било сключено между посочените между в него страни, включително ищецът, поради което е и годно писмено доказателство, на което съдът може да основе изводите си. Сключване на това именно извънсъдебно споразумение, съдът намира да е най-вероятно

вложеният от ищеца същински смисъл в неясното му твърдение в исковата молба за окончателно уредени отношения „преди почти вече 10 години“, доколкото по делото друго извънсъдебно споразумение не са установява да е било коментирано в медийното пространство, нито такова се сочи от страните.

В уводната част на Споразумението за спогодба от 18.11.2011г е посочено също, че на 12 юни 2009 г. Сمارт Травел, С., Г. и В. подали принудителна петиция в Съда по несъстоятелността на Съединените щати, Източен окръг на Ню Йорк (дело № 09-44979) срещу Лесно – САЩ и впоследствие на дружеството бил назначен синдик.

От своя страна Vayant и Лесно - САЩ образували производство във Върховния съд на Обединеното кралство (по дело № HC10C03776) срещу Everbread, Суперсоник и В. за предполагаемо нарушение на авторски права върху компютърен софтуер.

На трето място се сочи, че В. Г.а, П.-С., В. и С. започнали производство пред Окръжния съд на Амстердам в Холандия (по дело №: 490928HAZA 11-1683), в което поискали от Съда да постанови, че TTS и Neveq неправомерно са ги премахнали като членове на TTS. Дружествата Neveq и TTS оспорвали претенциите.

В споразумението изрично е дефинирано, че „Haystack Code“ означава софтуерът, разработен от Everbread Group, който е бил предмет на съдебното производство в Обединеното Кралство, а „Vayant Code“ означава компютърният софтуер (изходен код или обектен код) и всички произведения, създадени за разработване на „Vayant System“ (както е дефинирано в процедурите в Обединеното Кралство - UK).

В Споразумението за спогодба не са описани извършените по трите дела процесуални действия, но в т. 2 от същото е постигнато съгласие Everbread да плати на Neveq сумата от 600 000 щатски долара като принос към разходите на Neveq, направени във връзка със Споровете. След това в в т.7 и т.8 от Споразумението за спогодба, л.693 от делото, е договорено, че „Всеки от групата Everbread заедно и поотделно гарантира и декларира, че пасажите от вече съществуващ кодекс, посочени в параграф 26 от защитата в производството в Обединеното Кралство, са изрязани от кодекса Haystack и в рамките на 7 дни от датата на това Споразумение, всеки от групата Everbread

се задължава да достави на Vayant всички копия на Vayant Code, които са под тяхно попечителство или контрол.“ От така договореното съдът намира, че може да направи еднозначен извод за извършено признание от Everbread за наличие на части в разработения от дружеството код „Haystack“, които части неправомерно са включени този код и поради това Everbread се задължава да ги премахне и да ги върне на Vayant, т.е. именно Vayant е дружеството, което разполага с права върху тези части.

Така направените изводи от съдържанието на Споразумението за спогодба, съвпадат изцяло с изводите, които могат да се направят при прилагане последиците на чл.176, ал.3 от ГПК спрямо въпросите към ищеца по т.т. 4, 5, 6, 7 и 8, а именно:

4. Вярно ли е, че Евърбред Лимитед след учредяването си е започнал бизнес именно с конкурентна на Лесно дейност, а именно за сравняване на цени на самолетни билети?

5. Вярно ли е, че част от екипа, разработвал софтуера, описан във въпрос № 4, в "ЛЕСНО-БЪЛГАРИЯ" ЕООД, е преминал да работи в Евърбред Лимитед?

т.6 и т.7. Вярно ли е, че е сключено извънсъдебно споразумение между Евърбред Лимитед и В., с което са уредени отношенията им във връзка със споровете за нарушена интелектуална собственост, за която е образувано дело по входирана искова молба от В. (дружество с предишно наименование ИЗИСърч („EZSearch“), собственост на инвестиционния фонд Невек, срещу Евърбред Лимитед за нарушени авторски права?

8. Вярно ли е, че в цитираното във въпрос № 7 споразумение е признато нарушение на авторското право от страна на Евърбред Лимитед?. На ищеца въпросите са били двукратно съобщени по делото, бил е уведомен за възможните последици от неявяването и недаването на отговори без основателна причина, като той не се яви за изслушване в откритите съдебни заседания и не даде писмени отговори, каквато възможност съдът изрично му даде и за която неколkokратно го уведоми. Ето защо, на основание чл.176, ал.3 от ГПК съдът приема за доказано по делото, че:

част от екипа, разработвал софтуер за сравняване на цени на самолетни билети в ЛЕСНО-БЪЛГАРИЯ е преминал да работи в Евърбред Лимитед, едновременно с което е започнал да развива конкурентен бизнес на ЛЕСНО, с

изработване на софтуер за сравняване цени на самолетни билети;

че е сключено извънсъдебно споразумение между Евърбред Лимитед и В. по подадена искова молба от В. против Евърбред за нарушено право на интелектуална собственост и със споразумението от м. ноември 2011г са били уредени отношенията във връзка със споровете между дружествата относно интелектуална собственост – софтуер за самолетни билети;

че е била входирана искова молба от В. (дружество с предишно наименование ИЗИСърч („EZSearch”), собственост на инвестиционния фонд Невек, срещу Евърбред Лимитед за нарушени авторски права и в сключеното споразумение е признато нарушение на авторското право от страна на Евърбред Лимитед. Последното признато нарушение, съдът намира, че следва да бъде прието, че е доказано и конкретно като извършено и от ищеца, тъй искът за нарушена интелектуална собственост е бил предявен и против него като физическо лице и това изрично е посочено в Споразумението за спогодба, т.е. твърдят се негови лични действия, което са били предмет на производство във Върховния съд на Обединеното Кралство по дело № НС10С03776 за предполагаемо нарушение на авторски права върху компютърен софтуер.

На второ място, в коментираните от съда международни медийни публикации единственото конкретно посочено име на физическо лице, за което се твърди да е нарушило интелектуални права е името на ищеца, макар да се сочи, че искове са насочени и против други лица, но имената им не са оповестени. По делото са приети и медийните изявления на М.Л. за продажба от ищеца на кода „Haystack“, собственост на Everbread на трети лица, без съгласието на Everbread.

На трето място, изводите на съда се основават и на процесуалното поведение по делото на ищеца, който не изпълни вмененото му от съда задължение да посочи по ясен начин своите твърдения в исковата молба за наличие на отношения, които „... били приключили и били уредени по един окончателен начин преди почти вече 10 години и нямали никакво отношение към работата и личността му понастоящем.“. Съдът изиска уточнението, защото само тогава за съда ще е възможно да изпълни задължението си по установяване на фактите от значение за делото, за тези факти да уведоми страните и при необходимост да им съдейства, като по този начин

своевременно и ясно бъде очертан и предмета на доказване. Съдействието от ищеца е дължимо и за да може съдът на свой ред да изпълни задълженията си като съблюдава добросъвестното упражняване на процесуални права от страните, гарантиращи установяването на обективната истина и то в разумен срок и при спазване принципа на процесуална икономия - чл.3, чл.7, чл.10, чл.13 от ГПК или казано по друг начин, да осигури ефективното прилагане на тези основополагащи принципи в гражданския процес при разглеждане на спора. Въпреки вмененото от съда на ищеца задължение, същото не беше изпълнено, с което на първо място ищецът пречатства установяването по делото в разумен срок на съществуването на това извънсъдебното споразумение, по което той е страна. След като той участва в това споразумение, но без да го уточни, той пречатства насрещната страна да упражни процесуалното си право да го изиска от ищеца и ищецът да бъде задължен да го представи, в съответствие със законовото му задължение по чл.192 от ГПК, тъй като всяка страна е длъжна да представи намиращите се у нея относими към спора документи, дори такива, които ползват противната страна и които са необходими за изясняване на обективната истина по делото. Това процесуално поведение на ищеца, съдът определя като създаващо пречки по смисъла на чл.161 от ГПК за събиране на относимо към спора писменото доказателство - извънсъдебното споразумение, поради което и на това основание, следва да приложи спрямо ищеца последиците на цитираната разпоредба, като приеме и на това основание за доказано по делото, че действително е било сключено представеното копие на Споразумение за спогодба и между посочените в него лица. На съда са известни изведените в мотивите на Решение № 23 от 26.04.2017 г. по гр.дело № 2732/2016 г. на ВКС, IV г.о., докладчик съдия Зоя Атанасова предпоставки, единствено при изпълнение на които съдът може да приложи последиците на чл.161 от ГПК – като предварително уведоми страната за това кое ще приеме за доказано. Съдът намира, че в случая, за съда беше обективно невъзможно да го изпълни, защото именно поведението на ищеца, с неуточняване на неясните си твърдения за уредени отношения, са поставили съда в обективна невъзможност да го уведоми предварително страните за това кои факти може да приеме за доказани на основание чл.161 от ГПК. Това е наложило и събирането на различни доказателства и доказателствени средства, косвени по своята същност и осъществили се в различни периоди от време, а общо – в

продължителен период от време и при усложнена фактическа обстановка. Едва след събиране на всички тези косвени доказателства по делото, взаимосвързани помежду си, установяващи верига от събития и изискващи всеобхватен анализ от съда, съдът може да направи мотивиран, правен извод дали съществува или не съществува коментираното извънсъдебно споразумение, на първо място, и на второ – дали конкретното представено по делото извънсъдебно споразумение е годно писмено доказателство, въз основа което съдът да гради изводите си. Допълнителен аргумент в подкрепа на възможността на съда да се позове на настъпване последиците на чл.161 от ГПК спрямо ищеца е установеното, че и в трите образувани съдебни дела –

дело № 09-44979 в САЩ, Източен окръг на Ню Йорк,

дело № HC10C03776 във Върховния съд на Обединеното кралство и

дело № HC10C03776 пред Окръжния съд на Амстердам, Нидерландия, ищецът е бил страна или в лично качество или като представляващ юридическо лице, свързаността им се доказва от установените по делото вписвания за дружествата, следователно на него са му били известни всички документи по делата пред три различни международни юрисдикции, били са му известни всички извършени процесуални действия или са могли да му бъдат известни, включително и експертизи, в частност и компютърна експертиза. На него са му били известни конкретните отправени към него претенции за нарушена интелектуална собственост и начинът, действията, чрез които се е твърдяло, че е нарушил тази интелектуална собственост, известно му е било, че насочените против него претенции не са били установени от съд да са неоснователни, т.е. да е „оправдан“, по думи на водещата в интервюто с ответника пред НОВА, а нарушаването на интелектуалната собственост изрично е признато в Споразумението за спогодба. След като на ищеца всички тези обстоятелства са му били известни и е разполагал с всички писмени документи, или е имал възможността да разполага, но не ги е пояснил, нито ги е посочил, нито ги е представил пред съда, за да бъде изяснен спора и от фактическа и от правна страна, съдът намира за основателно и обосновано да приложи спрямо ищеца последиците на чл.161 от ГПК по отношение Споразумението за спогодба от 18.11.2011г.

Все в този смисъл, съдът намира за относимо към изводите му и липсата на оспорване от ищеца, като невярно, подправено или неавтентично и

дори липсата на твърдения да е оспорвал във времето и чрез правнозначими действия, представените и приети по делото оповестени, общодостъпни източници на информация за разглежданите събития, въз основа на които са били направени изявленията на ответника. Ищецът дори не твърди, в който и да е предходен момент, да е предявил претенции за разпространена за него невярна информация или за вписана по отношение на някое от коментираните дружества неверни или несъществуващи обстоятелства, свързани с него като съдружник или представляващ, против което и да е трето лице, извън ответника, вкл. и против някой от изброените страни по процесното Споразумение за спогодба, против издателства, медии, репортери, против съответния Търговски регистър или равнозначните му регистрационни служби/агенти в различните държави, пред които са били регистрирани дружествата или са били отнесени споровете. Ето защо, дори от всички тях ищецът да е претърпял вреди, той не доказва тези вреди да се резултат, да са причина именно от процесните действия на ответника, а не от предхождащата ги международно известната и оповестена медийна информация.

На основание всички така установени многобройни обстоятелства по делото, без никое от тях да противоречи на останалите или едно на друго и при съвкупната им преценка, съдът намира за доказано, че от ищеца като представляващ Лесно-САЩ и ЛЕСНО-БЪЛГАРИЯ са били предприети действия по създаване на софтуер по закупуване на евтини самолетни билети, финансиран от външни инвеститори, включително от фонд НЕБЕК, в който е участвал П. Е., с инвестиция на значителна стойност. Между тях настъпили разногласия през 2009 г. и същата година, на 10 септември 2009 г., А. В., М.С., А.П.-С. и С.Г. учредили EVERBREAD HOLDINGS LTD - Британски Вирджински острови с цел разработване на софтуер за закупуване на самолетни билети, известен като „haystack“ и конкуриращ разработвания до момента от Лесно-САЩ и финансиран от НЕБЕК с наименование „В. код“. Към EVERBREAD HOLDINGS се присъединил като инвеститор М.Л., вписан и като негов директор. От В. били отправени претенции, че разработваният „В. код“, финансиран със значителни средства от НЕБЕК, бил използван неправомерно от напуснали служители на В., включително А. В., всички преминали на работа в Евърбред и направили „главоломен пробив“ в развитието на кода. Изрично в медиите е посочено, че претенциите на В. за неправомерно ползване на създадения от тях софтуер от Евърбред, са били

насочени и против А. В., в лично качество. Съществува информация за предявени претекти и против други бивши служители на В., но никой от тях не е посочен поименно. Поименно посочване на ищеца като физическо лице, в лично качество, против което е предявен иск за предполагаемо нарушаване на интелектуална собственост се установява и от приетото по делото Споразумението за спогодба от 18.11.2011г, като освен против ищеца, претенциите на нарушение са били насочени и против Everbread и Суперсоник. Налице е и изрично признание, че в кода „haystack“ има части от кода „В.“, които Евърбред се задължава да премахне и да върне на В.. Всички спорове са били отнесени пред съответния съд, предвид посочените номера на образувани дела:

дело № 09-44979 в САЩ, Източен окръг на Ню Йорк,

дело № HC10C03776 във Върховния съд на Обединеното кралство и

дело № HC10C03776 пред Окръжния съд на Амстердам.

Във всички тях ищецът е участвал, без по нито едно трите дела да е било постановено съдебно решение, с което претенциите против А. В. да са били отхвърлени като неоснователни. Напротив и трите спора са били разрешени извънсъдебно със сключването на Споразумението за спогодба от 18.11.2011г. За дружеството Лесно – САЩ е било открито производство по несъстоятелност/ликвидация и е бил назначен синдик, а дружеството ЛЕСНО-БЪЛГАРИЯ не извършва дейност, макар и съществуващо като юридическо лице. Дружеството Евърбред, регистрираното на Виржинските острови (BVI) също е било обявено в ликвидация, която е приключила с неизплатени задължения от над 6 млн. евро. Дружеството Евърбред Лимитед – Лондон е било прекратено след проведено производство по несъстоятелност, с непог. и задължения от над 8 млн. британски паунда.

Тези доказани с писмени доказателства факти се подкрепят изцяло и непротиворечиво и от приетите по делото медийни публикации, и от разпитаните свидетели, и при прилагане спрямо ищеца на процесуалните последици по чл.161 от ГПК и чл.176, ал.3 от ГПК, предоставящи право на съда да приеме за доказани фактите, относно които ищецът е създал пречки за събиране на доказателства и да приеме за доказани обстоятелствата, за които ищецът е отказал да отговори без основателна причина. Въз основа на всички тях, съдът намира ответникът по делото да доказва верността на заявеното от

него: „ ... в процеса на делото, което се води в Лондон, съдебна техническа експертиза доказва,, ... човек, откраднал интелектуална собственост“, „ ... професионалисти, които нямат проблеми със закона“, „не, не е оправдан“, „... компютър, лично откраднат от А. В. ...“, „... да ви кажа, че лъже...“, „ ...кодът е откраднат от компютър, който той е откраднал ...“, поради което и действията му не са противоположни, не причиняват вреди по смисъла на чл.45, ал.1, от ЗЗД и твърденията на ищеца в обратния смисъл са неоснователни.

На следващо място, съдът намира, че съществено значение за разрешаването на спора по делото е и конкретната фактическа обстановка, довела до процесните изявления на ответника. При извършената от съда справка на електронна страница на Народното събрание съдът установи, че парламентарните избори за 46-то НС са били проведени на 11 юли 2021 г. и са били обявени от Централната избирателна комисия с Решение № 471-НС от 14 юли 2021 г. Първа политическа сила е била политическа партия „ИМА ТАКЪВ НАРОД“ с 657 829 гласа - 65 мандата, а обединение „ДЕМОКРАТИЧНА БЪЛГАРИЯ“ (ДА България, ДСБ, Зелено движение) имало 345 331 гласа - 34 мандата. Предвид постигнатия изборен резултат, в ПП „ИМА ТАКЪВ НАРОД“ започнали обсъждане на кандидати за съставяне на проектокабинет. Разпитаният свидетел Б. дава показания за водени разговори между ПП „ИМА ТАКЪВ НАРОД“ и обединение „ДЕМОКРАТИЧНА БЪЛГАРИЯ“ във връзка с проектокабинета.

На **28 юли 2021 г.** в пленарното заседание на 46-то НС от Х.И., депутат от „Да България“, от трибуната на НС е направена декларация от името на група, започваща по следния начин:

„Уважаеми колеги. Първата седмица от това Народно събрание изтече. Протече един цикъл от разговорите, които бяха инициирани от нашите колеги от „Има такъв народ“ във връзка със съставянето на правителство. Ние считаме, че след заседание на нашата парламентарна група е редно да дадем своята гледна точка към това как върви процесът.

Задачата за съставяне на правителство в този фрактуриран парламент - с толкова много разделителни линии и с такава сложна политическа аритметика и геометрия, очевидно е сложна, но ние сме обещали на нашите избиратели. Мисля, че цялото общество очаква да бъде формирано не какво и

да е правителство и не на всяка цена, а правителство, което наистина може да промени България, правителство, което може да трансформира, и ключовото понятие тук за нас е корупцията.“ В декларацията е заявена основаната задача на бъдещото правителство - справянето с корупцията, като са посочени разнопосочните ѝ проявления, „...защото корупцията в България не е просто въпрос на инвестиционен климат, не е просто въпрос на спиране на краденето на еврофондове и на бюджетни средства - корупцията е фундаментален проблем на националната сигурност, корупцията разрушава институциите, разрушава републиката. Затова ние поставяме именно тази тема като крайъгълен камък на нашия подход по отношение на съставянето на правителство.“ Х.И. посочва, че във водените разговори, колегите им от „Има такъв народ“ не били обявили имена, „... за да можем да оценим дали заявките, които се правят, първо, са твърд политически ангажимент, и, второ, до каква степен хората, които се предлагат, всъщност могат да реализират тези заявки, защото това в крайна сметка опира до човешкия фактор.“ Заявено е очакване към „Има такъв народ“ да предложи „парламентарна конфигурация, която може да осигури дистанция от ГЕРБ и от „Движението за права и свободи“ и продължава с допълнително изложение в този смисъл, след което заявява:

„Така че, ако някой наистина иска подкрепата на „Демократична България“, ако някой иска тя да бъде не просто смокинов лист или параванче, а истински партньор, то ние сме готови.

Говоря всичко това, защото искам да стане правителство, но правителство, което наистина ще може да трансформира България. Моля и се надявам да бъдем чути! Призоваваме личния състав на кабинета да бъде подбран много внимателно от хора, които привличат доверие, а не поставят въпроси. (Шум и реплики от ДПС и ГЕРБ.) Не, ние не предлагаме наши номинации, но има хора в служебното правителство например, които привличат огромно доверие и огромно одобрение. Трудно ми е да разбера: защо не се прави усилие те да бъдат интегрирани в един такъв кабинет? Конкретно искам да дам пример и той не се изчерпва само с тези тримата, но К.П., А. В., професор Д. са хора, които могат да допринесат с огромно доверие към състава на едно бъдещо правителство. За нас ще бъде много важно това правителство да има много ясен програмен ангажимент с няколко теми, които са свързани с възможността да освободим от корупцията българската

държавност.“

В отговор на тази политическа декларация, на следващия ден, четвъртък, **29 юли 2021 г.**, Т. Й. от името на парламентарната група на ИТН прави следната Декларация:

„Уважаема госпожо Председател, уважаеми дами и господа народни представители! Вчера от трибуната на Народното събрание съпредседателят на „Демократична България“ господин Х.И. прочете декларация от името на парламентарната група. В тази декларация бяха предявени амбиции и желания за намеса по отношение на състава на бъдещия Министерски съвет и личностите, които да заемат постове в него.

Четири дни преди тази декларация, по иницирирана от „Има такъв народ“ среща тук, в това Народно събрание, политическото ръководство на нашата партия се среща с политическото ръководство на „Демократична България“. На тази среща от ДБ категорично заявиха, че нямат и няма да имат претенции относно личностите, които ще представляват бъдещата изпълнителна власт. (Шум и реплики.) Ние не знаем какво се е случило през изминалите четири дни, но тази позиция видимо е коренно променена.

Господин Х.И. от трибуната на Народното събрание си позволи не просто да изяви претенции относно кабинета, а посочи конкретни личности, които трябва да седнат в министерски кресла. (Шум и реплики.) Той посочи следните имена и това са министрите от действащия служебен кабинет: А. В., К.П. и Н. Д., заради тяхната експертиза и морална чистота. Дали това е така?

Ето факти, които са публично известни. Само факти.“ и изказването продължава със съдържанието, възпроизведеното от ищеца в първоначалната искова молба, което отговаря изцяло и на приетата по делото стенограма от заседанието на Народното събрание.

Следващото изявление на ответника, предмет на делото е направено на **31.07.2021 г .**, два дена след декларацията в 46-то НС, в ефира на НОВА телевизия. Освен процесните негови изявления на въпрос на водещата защо сега изнася тези факти за А. В., ответникът отговаря, че това, което те са проверили и са установили за А. В. са го направили публично достойние след декларацията, прочетена от Х.И., тъй като „си позволи да ни казва, кой да слагаме за министър и затова ние трябваше да отговорим защо ние не смятаме да го предложим. Тук се получи пренатягане с няколко човека с постоянно

обяснение колко са светци“.

Последното интервю на ответника е от дата **09.08.2021 г.** в телевизия БТВ.

Исковата молба е предявена от ищеца на **23.08.2021** година.

Следователно, направените от ответника три, процесни изказвания в периода 29.07.2021г - 09.08.2021г са като представител на спечелилата изборите политическа партия „Има такъв народ“, която е предприела разговори с парламентарно представените партии за действия по съставяне на проектокабинет. Няма спор по делото, а и това се установява от показанията на свидетеля Б. и е обяснимо и с постигнатия изборен резултат на обединение „Демократична България“, че между двете са се водили разговори. Предвид заявеното от ищеца в исковата молба, че е очаквал да заема поста министър на финансите и доколкото ищецът заявява, че към онзи момент не е членувал в никоя политическа партия, то съдът приема, че неговото име като евентуален член на проектокабинета е било не само обсъждано, но и подкрепено от обединение „Демократична България“, като и е заявено публично от народния представител Х.И. на 28.07.2021г в НС, от името на обединение „Демократична България“. В изказването на Х.И., от името на обединение „Демократична България“ ясно са очертани условията, чието изпълнение те очакват от ПП „Има такъв народ“, за да подкрепят предложения от последната кабинет и едно от тях е включването на ищеца като министър. Всички, следващи тази декларация, три изказвания на ответника са били направени все от името на ПП „Има такъв народ“ и все във връзка с водените разговори по сформирание на правителство, възприети от ПП „Има такъв народ“ като „пренатегнати“ за включване като министри на определени лица.

Или това, което се установява от изложеното, са действия и изказвания на двама представители от името на две парламентарно представени политически сили - обединение „Демократична България“ (ДА България, ДСБ, Зелено движение) и ПП „Има такъв народ“ по повод водени между тях разговори за съставяне на редовен кабинет, при които публично, от обединение „Демократична България“ (ДА България, ДСБ, Зелено движение), са поставени условията за евентуална подкрепа и тези условия включват участието на А. В. като министър на финансите, заявено от него като очакване в исковата молба и също така публично от ПП „Има такъв народ“ тази

кандидатура е била отхвърлена. Отношенията между двете политически сили по повод съставянето на кабинет и тяхната публичност, съдът намира за изцяло обществено оправдана, тъй като касае стабилността, развитието и финансовото състояние на Държавата, а освен това тази публичност еднозначно е била заявена като изисквано поведение от обединение „Демократична България“ (ДА България, ДСБ, Зелено движение), чрез направената политическа декларация от трибуната на Народното събрание и поставените условия за политическа подкрепа. Дадените отговори на тези политически условия от ПП „Има такъв народ“ са били чрез ответника, като представител на политическата партия и единствено в рамките на водените за кратък период от време разговори с обединение „Демократична България“ (ДА България, ДСБ, Зелено движение), включая името на ищеца, но не само. Съгласие между тях не е постигнато и с това е преустановено и обсъждането на личността на ищеца като евентуален кандидат за финансов министър и липсват последващи изявления от ПП „Има такъв народ“, било чрез ответника, било чрез друг неин представител в този смисъл.

При така установената конкретна последователност на отношения и изявления, осъществили се изцяло в контекстна на провеждана политическа процедура по съставяне на проект на Министерски съвет, съдът намира, че опровергава твърденията на ищеца, за предприета от ответника изненадваща и злонамерена кампания конкретно против ищеца и то с цел да го увреди. Всичко заявено от ответника представлява политически изказана аргументация на причините, поради които ищецът няма да бъде номиниран за политическия пост на финансов министър от ПП „Има такъв народ“. В този смисъл, съдът намира, че използваните от ответника изрази „кражба“ и „откраднал“ не са равнозначни на набеждаване на ищеца в това да е извършил престъпление, което, разбира се, трябва да е установено с влязла в сила осъдителна присъда. Използваната дума „кражба“ няма единствено тясно специализирано юридическо значение и не представлява юридически термин, равнозначен на осъден, а има и широко разпространено гражданскоправно значение. Цялостното изявление на ответника е за установени от ПП „Има такъв народ“ действия на ищеца, които негови действия, тази политическа партия счита за неприемливи и на които действия тя отдава значение, не защото са извършени от ищеца в лично качество, а защото ищецът се заявява като подкрепена от тях бъдеща политическа фигура, която да бъде натоварена

със сериозната отговорност за управление на публичните финанси и поради това – обект на висок и обществен интерес и на политически интерес.

От установената в цялост фактология, предизвикала процесните изказвания на ответника, всички те, представляващи възприетата политическа позиция на ПП „Има такъв народ“ по повод текущ процес по съставяне на правителство, в което ищецът да бъде включен като министър, мотивира съдът да приеме за доказано, че у ответника е липсвал злонамерен умисъл или проявена небрежност, при които като прави процесните изявления да цели да навреди на ищеца като физическо лице. С това ответникът опровергава въведената от чл.45, ал.2 от ЗЗД презумпция за наличие на вина, като необходим елемент от субективна страна за извършване на деликта, чийто състав като неосъществен води до неоснователност на иска за обезвреда. Последният следва да бъде отхвърлен и на това основание.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК ответникът има право на разноски, които претендира по списък в общ размер от 11 303,20лв, от които 9100лв за адвокатско възнаграждение и 2 203,20лв за преводи и заверка на документи по делото, пощенски разходи и други. От ищеца е направено възражение, че не дължи претендираните разходи за международни куриерски услуги по изпращане на документи, за техния превод, заверка и други, тъй като били извършени от ответника във връзка с негови доказателствени искания и по негова инициатива с оглед установяване на определени факти и превеждане на български език на определени документи и тежестта за тях не следва да се възлага на ищеца. Съдът намира така направеното възражение за неоснователно, тъй като всички претендирани разходи са извършени от ответника по направени от него доказателствени искания за обстоятелства, за които съдът е определил, че носи доказателствената тежест и които искания са били допуснати от съда, тъй като между страните не е имало обстоятелства по делото, по които да не се спори. Ето защо е основателно искането на ответника за присъждане на съдебни разноски в общ размер от 11 303,20лв, равностойни на 5 779,23 евро, съгласно правилата на чл.12 и чл.13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България, дължими от ищеца.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от А. В. В., ЕГН ***** иск да бъде осъден Т. Й. Х., ЕГН ***** да му заплати сумата от **75 100лв**, равностойни на 38 346,89 евро, предявена частично от 250 000лв, ведно със законната лихва върху нея, начиная от 09.08.2021г - датата на последното увреждане, до окончателното ѝ изплащане, представляваща обезщетение за претърпени от А. В. В. неимуществени вреди, причинени от клеветнически твърдения, разпространени от Т. Й. Х., а именно:

на **29.07.2021 г.** от трибуната на 46-то Народното събрание:

„ ... в процеса на делото, което се води в Лондон, съдебна техническа експертиза доказва, ... откраднат компютър лично от г-н А. В.“;

„ ... човек, откраднал интелектуална собственост“;

„ ... професионалисти, които нямат проблеми със закона“,

на **31.07.2021 г.** в предаването „Събуди се“ по НОВА телевизия: „не, не е оправдан“, „... компютър, лично откраднат от А. В. ...“, „... да ви кажа, че лъже...“;

на **09.08.2021 г.** в предаването „Лице в лице“ по БТВ: „...кодът е откраднат от компютър, който той е откраднал ...“, като неоснователен.

ОСЪЖДА А. В. В., ЕГН ***** да заплати на Т. Й. Х., ЕГН ***** сумата от **11 303,20лв**, равностойни на **5 779,23 евро**, за съдебни разноски пред настоящата инстанция.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред САС в двуседмичен срок от връчването му на страните, чрез пълномощници.

Съдия при Софийски градски съд: _____